

10. Tévútjainkat hagyjuk el, / Mit Isten ád, fogadjuk el:
Fiához fussunk még ma el / Kegyelméért!
11. Krisztus, te szent, megkínzatott, / Elsápadott, elcsúfított,
Nekünk kedves vagy s áhított, / Kegyelmedért!
12. Ó, hála néked, Jézusunk, / Hogy hordoztad gyalázatunk:
A mennybe föl csak így jutunk, / Kegyelmedből.
13. A bűn átkától megmentve, / A jóra tőle késztetve,
Megnyílt az út a mennyekbe / Kegyelmedből.
14. Dicsőség legyen Istennek, / Atya-Fiú-Szentléleknek,
A teljhatalmú Felségnek, / Kegyelméért!
15. Amint öröktől fogva van, / Úgy legyen most s minduntalan:
Dicsérjük Istent boldogan, / Kegyelméért.

» *Miért nevezik Krisztust „Isten egyszülött Fiának”, ha mi is Isten gyermekei vagyunk? – Azért, mert egyedül Krisztus örökkévaló és természet szerinti Fia Istennek; mi pedig – Krisztusért, kegyelem által – Isten fogadott gyermekei vagyunk. (Heidelbergi Káté 33)*

Miért nevezed őt „mi Urunknak”? – Azért, mert saját tulajdonává tett minket azáltal, hogy testünket-lelkünket a bűntől és az örök hatalmából megváltotta, mégpedig nem holmi ezüstön vagy aranyon, hanem az ő drága vérén. (Heidelbergi Káté 34)